

LA GENERACIÓ FREDA

Els protagonistes del relleu generacional a Catalunya Identitat i reptes

Antoni Brey

Novembre 2003

Pròleg

Pertanyo a la generació formada pels que vam tenir una setmana de vacances d'escola amb motiu de la mort d'en Franco. Pot semblar una frivolidat pretendre utilitzar un argument tan superficial com l'element de lligam que hauria de permetre aglutinar, sota el terme "generació", un conjunt d'individus i diferenciar-los de la resta de la població, i més en aquest cas, quan es tracta d'un grup que mai ha tingut consciència de ser-ho. De fet, se'ns ha encabint sempre o bé dins la generació de la Transició, la dels seus protagonistes, o bé dins la dels nascuts en democràcia, els fills de la Transició. Però sóc de l'opinió que compartim alguns trets característics, modelats en bona part pel moment històric durant el qual vam créixer, que ens converteixen en un grup propi, diferenciat dels anteriors. Simplificant-ho molt, som massa joves per haver estat *hippies* i massa vells per ser *okupes* (o *skin heads*).

En el moment d'escriure aquest llibret, poc després d'haver començat el nou segle, tenim entre trenta i quaranta anys i formem part del segment més nombrós de la població catalana, som els fills del *baby boom* de la dècada dels seixanta. És natural pensar que el pes de la nostra manera de ser s'ha de deixar sentir, per bé o per mal, en la situació actual del país i en el rumb que aquest està prenent.

És més, pel fet de trobar-nos a l'inici de la maduresa, segurament ens correspondria prendre el relleu i protagonitzar bona part dels nous reptes que la societat té per endavant, just en un moment en què de reptes, precisament, n'hi ha molts. El final d'un cicle polític se superposa a una situació de transformació que afecta des dels comportaments i les conviccions individuals a l'economia de les grans empreses. Davant d'aquests canvis, quina serà la nostra actitud?

No he pretès fer un retrat sociològic exhaustiu del col·lectiu ni una descripció completa i detallada del moment que viu Catalunya. Més aviat, he volgut donar compte, de forma planera, d'un conjunt de reflexions personals, percepcions i intuïcions que sovint he deixat força obertes, a fi de motivar la imaginació del lector.

En alguns casos, he intentat contrastar les idees amb l'ajut de referències documentades a l'abast de qualsevol interessat. Algunes de les tendències apuntades s'han anat modelant durant un interval ampli de temps i, per aquest motiu, les dades no són necessàriament les més recents. Cal afegir que les fonts documentals que cito han aportat únicament informació objectiva i que la responsabilitat de la seva interpretació recau de forma exclusiva en l'autor.